

POSTANOWIENIE Z DNIA 8 LUTEGO 2011 R.
SNO 2/11

Przewodniczący: sędzia SN Józef Dołhy.

Sędziowie SN: Tadeusz Wiśniewski, Mirosław Bączyk (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem protokolanta w sprawie b. sędziego Sądu Okręgowego po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2011 r. kwestii wznowienia postępowania z urzędu, zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 8 października 2008 r., sygn. akt SNO 76/08,

p o s t a n o w i ł : stwierdzić brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

Uzasadnienie

Były sędzia Sądu Okręgowego złożył w dniu 22 grudnia 2010 r. wniosek o wznowienie z urzędu postępowania dyscyplinarnego, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 8 października 2008 r., sygn. akt SNO 16/08. Wyrokiem tym utrzymano w mocy wyrok Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w A. z dnia 16 czerwca 2008 r., sygn. ASD (...), w którym uznano b. sędziego Sądu Okręgowego za winnego kierowania w stanie nietrzeźwym (1,63 ‰ alkoholu w organizmie) w dniu 13 lipca 2008 r. rowerem na drodze publicznej i uchybienie przez to godności sędziego. Za ten czyn, stanowiący przewinienie dyscyplinarne określone w art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm., cyt. dalej jako „u.s.p.”), Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionemu karę dyscyplinarną złożenia sędziego z urzędu.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Wznowienie postępowania dyscyplinarnego stanowi szczególny wypadek kontroli prawomocnych wyroków zapadłych w toku tego postępowania, przy czym z wnioskiem o wznowienie może wystąpić skazany sędzia (art. 126 § 3 u.s.p. i art. 342 § 2 k.p.k.). Wznowienie postępowania dyscyplinarnego może nastąpić także z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), a możliwe byłoby to tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., przy czym wznowienie postępowania jedynie z powodów określonych w pkt 9 – 11 tego przepisu może nastąpić tylko na korzyść oskarżonego. Skazany w postępowaniu dyscyplinarnym może złożyć wniosek z sugestią wznowienia postępowania dyscyplinarnego z urzędu (art. 9 § 2 k.p.k.),

powinien jednak odpowiednio wykazać i umotywować przyczyny prawne takiego wznowienia, wymienione w art. 439 § 1 k.p.k.

Tymczasem we wniosku b. sędziego Sądu Okręgowego znalazły się bardzo ogólne, niczym właściwie nieoparte stwierdzenia o istnieniu takich podstaw. Wnioskodawca wskazuje wprawdzie na przyczyny określone w art. 439 § 1 pkt 1 i 3 k.p.k. (udział w składzie sądu „osób nieuprawnionych do orzekania” i orzekanie „w niewłaściwym sądzie”), jednakże kwestia ta była już szczegółowo podnoszona i rozważana w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 8 października 2008 r. (s. 5 uzasadnienia tego wyroku). Stwierdzono tam m.in. to, że kwestia składu sędziowskiego była przedmiotem korespondencji, kierowanej do wnioskodawcy. Sąd Apelacyjny w A. został wyznaczony przez Pierwszego Prezesa SN w dniu 6 stycznia 2004 r. i Sąd ten pozostawał właściwy w sprawie dyscyplinarnej wnioskodawcy w toku całego postępowania. Nie ma również podstaw do twierdzenia, że w sprawie Sąd Dyscyplinarny nie był należycie obsadzony (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.c., s. 7 wniosku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny stwierdził brak odpowiednich podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.